No. 134. DINGSDAG 12 NOVEMBER. 1861.

ACHT EN DERTIGSTE JAARGANG.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs is per *drie maanden* te Assen *f* 2.30, buiten Assen franco per post *f* 2.45. — De prijs der Advertentien is van een tot vijf regels *f* 1.00, en voor elken regel meer *f* »-15, behalve *f* »-35 zegelregt.

De BURGEMEESTER der gemeente Assen,

maakt bij deze aan de belanghebbenden dezer gemeente bekend, dat het voljaars en herziening kohier der personele belasting over 1861—62 door den heer Commissaris des Konings in Drenthe den 4 November 1861 is executoir verklaard en heden ter invordering aan den heer Ontvanger overgegeven; zullende mitsdien een iegelijk na bekomene kennisgeving van zijnen aanslag, verpligt zijn dien, overeenkomstig de bestaande verordeningen, te voldoen, op straffe van parate executie, terwijl de zoodanigen, welke hun aanslagbiljet niet mogten hebben ontvangen, zich ten kantore des Ontvangers moeten vervoegen, alwaar een dubbel daarvan kosteloos aan de belanghebbenden zal worden uitgereikt.

Dat zij, die vermeenen te hoog of verkeerdelijk te zijn aangeslagen, zich deswege schriftelijk op ongezegeld papier in reclame kunnen voorzien, gerigt aan heeren Gedeputeerde Staten dezer provincie, en des verkiezende te dienen bij den heer Contrôleur der directe belastingen, mits binnen drie maanden na de executoirverklaring der kohieren, terwijl daarnevens zal worden gevoegd:

A. Een uittreksel of extract uit het kohier, en

B. Eene duplicaatkwitantie wegens voldoening der vervallene termijnen.

En opdat niemand hieromtrent onwetendheid kunne voorwenden, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt daar waar zulks gebruikelijk is.

Gedaan te Assen, den 12 November 1861.

De Burgemeester voornoemd,
VAN DER FELTZ.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

9 November.

„Gij hebt in uw jongste Overzigt den naam *Napoleon* niet genoemd!" zeide een oplettend lezer dezer Courant tegen ons en hij had niet alleen gelijk, maar hij vond er gewis iets opmerkelijks in. *Napoleon* III toch is voor vriend en vijand, de groote man van den dag. Als hij spreekt, *luistert* geheel Europa naar, als hij zwijgt, *denkt* geheel Europa aan hem.

Eénmaal hebben wij hem in onze revue vergeten en men roept ons toe: „eene Courant zonder *Napoleon!*" Zulk een regt heeft de Neef des grooten Ooms, dien eens ten eeuwigen dage vervallen werd verklaard van Frankrijk's troon, op de attentie ook der Drentsche Courant, dat de afwezigheid dee acht letters, waarmede zijn naam wordt gespeld, in 't oog viel!

In dit Overzigt schittert die naam niet door zijne afwezigheid, zooals at dadelijk blijkt.

„*Ik bescherm den Paus te Rome!*" zegt Keizer *Napoleon III.*

„*Tegen wien?*" vraagt Italie.

W*aag niets tegen Rome, niets tegen Venetie!*" zegt *Garribaldi.*

„„Waarom *niet?*" vraagt Italie.

Oorlog of verlof!" was de kreet van soldaten voor de commandantswoningen te Milaan en Parma, aangeheven op denzelfden dag en dus volgens afspraak.

„*Wacht op het antwoord!*" beette het.

„*Tot hoe lang?*" vraagt de *revolutie.*

Keizer *Napoleon* versterkt zijn garnizoen te Rome en verleent aan Generaal *de Goyon* den titel van *Opperbevelhebber.*

„W*aarom?*" roepen Italie en Rome te gelijk.

„*Omdat die titel beter overeenkomt met des generaals positie.*"

„*Welke positie??*" Enkel die van schildwacht voor het Vatikaan? Of hebben zij gelijk, die zeggen: „het Fransche garnizoen moet eens en wie weet hoe spoedig! gereed zijn eenen strijd te voeren.""

„Tegen wien?

„Tegen Oostenrijk?"

Vragen en weder vragen, en men men heeft er regt toe, maar — de antwoorden?

Men kan *raden* naar den toeleg van Keizer *Napoleon* III, naar de plannen van Koning *Victor Emmanuel*, naar de zienswijze van *Garribaldi* en men kan *gelukkig* raden, maar daarom worden die plannen nog niet *uitgevoerd.* Ook de gekroonden, waarop de wereld het oog rigt, zullen *doen* wat Hij wil, die de weld regeert. Zij zijn als den geringsten daglooner, *werktuigen* in hooger Hand en elke schrede voor- of achterwaarts, zij is geteekend door eene Magt, die niet toelaat daarvan af te wijken ter linker of ter regter hand.

Oostenrijk s c h ij n t op dit oogenblik van Frankrijk uit Rome geen oorlogsgevaar te duchten, maar versterkt zijne magt in Hongarije en dit is waarlijk niet overbodig.

Was Parijs nog *politiek*, dan moest het vergrijzen onder de Napoleontische plak, maar 't zijn slechts weinigen, die lust en moed hebben, om te klagen over het geweld, dat hand en tong boeit.

Onder die enkelen is de redacteur van een Parijsch Zondagsblad No. 1.

Verbeeldt U, lezers! dat hij onlangs over de Binnenlandsche staatkunde van Oostenrijk sprekende en die hekelende durfde zeggen: „hadden wij in Frankrijk nog maar de vrijheid, die in Oostenrijk wordt gevonden!"

Heeft *Napoleon* III dat niet gelezen of niet gehoord?

Parijs verveelt zich!

Dat was vroeger eene onheilspellende tijding, vooral in den zomer bij mooi, althans bij droog weer.

Nu verveelt zich het politieke! Parijs, omdat het dagelijks regent.

De Staatkundige tinnegieterij, vroeger zulk een pleizierig handwerk voor de Parijzenaars, wordt niet meer uitgeoefend, omdat er zijn, die luisteren en klikken, en omdat men kans heeft uit zijne bespiegelingen te ontwaken in de gevangenis, en daarom is *regen* een dubbele ergernis in de hoofdstad der moderne beschaving. Eene wandeling langs de Boulevards, bij vrolijken zonneschijn of bij een liefelijk maanlichtje, doet den Parijzenaar veel verdriet vergeten. Als de regen tegen de ramen klettert en hij binnen heel weinig en buiten niets ontdekt, dan herinnert hij zich het: *allons enfants de la Patrie!*" en de Koningenjagt en de *vrijheid* en *gelijkheid* en *broederschap* en ..

Genoeg: Parijs verveelt zich, zelfs Prins *Napoleon* verveelt zich, ook de Keizer verveelt zich.

Als het heel erg wordt, dan hebben wij—oorlog.

Keizer *Frans Jozeff* wil paal en perk stellen aan het verzet van allen, die in Hongarije eenig gezag uitoefenen.

„Dat is, zegt hij, mijn *wil* en mijn *pligt*

Het eerste kan waar zijn, maar over het tweede denken de Hongaren juist geheel anders. Zij meenen, dat het 's Koning *pligt* is *anders* te regeren, dan hij tot op dezen oogenblik deed, en zij willen het wagen of hij *zoo wil ook durft en zoo ja, ook kan volbrengen.*

Z. M. isbegonnen te *willen* en wel door aan zijn Hof kanselier, Graaf *Forbach*, die in Hongarije zijne sporen gaat *verliezen*, dit bevel te geven: „ontsla allen die een ambt hebben, benoem nieuwe regenten en breng, die daaraan niet gehoorzaam zijn, voor *militaire* regtbanken!"

En Graaf *Forbach* toog henen naar Hongarije, na eerst den eed te hebben afgelegd, dat hij . . . .

Wat?

Wij weten het niet, maar wel dat er lang gezocht is naar een formulier, dat de Graaf moest nazeggen.

't Werd eindelijk gevonden en de Hof-kanselier zwoer bij een document — *honderd* jaren oud!

't Gaat in Oostenrijk hard — achteruit.

Er zijn thans lieden te Weenen, die den raad geven, om de Hongaarsche leden van den Rijksraad, die echter in dat collegie geen plaats willen nemen, in eene aparte kamer te doen zitten. Dan kon deze met het Hooger en Lagerhuis elk oogenblik over regerings-zaken onderhandelen.

Een Tyroolsch geestelijke, die voor zijn land, in de vrijheid van godsdienstoefening, een der zeven plagen, neen de zeven plagen van Egypte te gelijk ziet en daarom zeer vertoornd is op den Rijksraad, die sulk eene vrijheid veroorlooft, noemde onlangs dit hooge Collegie Rijks*onraad* en is dien ten gevolge aangeklaagd.

Het npenbaar ministerie in Tyrol meende eerst, dat hier geene vervolging noodig was!

De Rijksraad zelf zal nu beslissen.

Van officiële zijde wordt verzekerd, dat er tusschen Oostenrijk en Tuekije geen geheim tractaat gesloten is.

Wie toch de moeite nam, om eene minuut te besteden tot zulk een armoedig verzinsel.

De *verschrikkelijke* magt der pers wordt thans ook in Rusland bespeurd, althans de revolutionnaire principes, die er zich doen gelden, zouden het werk of ten minste opgewekt zijn, door een dagblad, geschreven door een Rnss.sch uitgewekene te Londen, en te Moskou op eene geheime pers gedrukt en verspreid.

Die pers is ontdekt en wee hem, die er eigenaar van was en de letterzetters en drukkers! maar het woord dat zij rondbragt is niet te achterhalen, de indruk daardoor te weeg gebragt, niet te vernietigen.

Ook de Russische edelen laten zich hooren, althans eenige duizenden onder hen, zoo schrijft men, hebben bij adres aan den Czaar gevraagd:

1o. Afschaffing der *lijfstraffen.*
(Bravo!)

2o. Opheffing der censuur.
(Kan ook zeer goed wezen.)

3o. Controle over de schatkist.
(Is zeker zeer goed.)

4o. Mondelijke procedure.
(Verstandige vraag.)

5o. Bijeenroeping van Provinciale afgevaardigden.
(Er zal nog wel het een en ander vooraf dienen te gaan, eer dat alles gegeven zal zijn.)

Te Warschau zitten de kerken nog digt en dit zou, dacht de geestelijkheid, aanleiding geven tot oproer.

Vreemde dingen!

Elders zet men alle deuren der kerken open en de klagte is: „wat trage opkomst!" dáár sluit men de kerken opdat het volk die met geweld zou openen.

Of dacht men te Warschau: „de menschelijke natuur, altijd dwars in den wagen zittende, gaat iets voorbij dat wijd open en waar boven staat: *kom binnen!* maar wat gesloten is, daar wil zij in"

Hoe 't zij, sedert het sluiten der kerken door de geestelijkheid is er niets ongeregelds gebeurt. Sommigen bidden op de drempels der bedehuizen, anderen te huis en enkelen in 't geheel niet en de geestelijkheid rookt een pijp.

Zij rekenden glad verkeerd en 't is verdiend loon.

Dat soldaten bloed deden stroomen in de kerken was bedroevend, maar de geestelijkheid die oproerige liederen en proclamatien in de gewijde plaatsen duldde, is mede verantwoordelijk voor dat bloed.

Thans is te Warschau de soldaat meester.

Dat ondervond Mijn Heer *Mitchell* een Engelschman, toen hij onlangs op een vrolijken morgen, eens wilde zien hoe de stad er uitzag. Nauwelijks was hij buiten deur of een kosak schoot toe en ontnuchterde hem met de knoet. „Ik ben een Engelschman!" riep hij, verontwaardigd de handen in de zakken van zijne nauische spanbroek stekende, maar onmiddelijk kwamen nog twee kozakken aanrennen en gaven hem een duchtig pak, onder den kreet: „ziedaar Duitsch varken!".

Mijn Heer *Mitchell*, die in verschillende Rijken van Europa voor grof geld zeer grof was geweest, liep dadelijk naar Generaal *Lambert*, om te klagen, maar deze adresseerde hem aan zijn adjudant en deze liet hem zeggen: „ik zal er naar laten vernemen, neem inmiddel een smeerseltje!"

De Paus, zegt men, heeft het gedrag der R. Catholieke geestelijkheid te Warschau goedgekeurd, en dit wekt bevreemding niet alleen in Protestantsche Landen, maar ook te Weenen.

Waarom dáár?

Omdat de R. Catholijke geestelijkheid in Hongarije juist contrarie handelt en de partij des Volks kiest tegen den geliefden zoon van *Pius* IX, Keizer *Frans Jozeff* II en omdat de Paus de handelwijze van die geestelijkheid niet afkeurt.

De Keizer heeft *Antonelli* doen weten, dat hij dienaangaande wel eenige opheldering wenschte te hebben.

Vreemde dingen!

Lees het volgende:

De Hertog van Saksen Koburg, een constitutionneel Vorst, verklaarde onlangs dat zijn Volkje het *oude behoud* liever heeft dan het *liberale stelsel.*

De adel, zegt hij, haat mij, omdat ik privilegiën afschafte, overtallige ambten ophief, die er overbleven niet geheel en al aan hem overliet en niet tot leus nam: ik regeer volgens Goddelijk regt.

De *liberale*, vervolgt hij, mag mij niet lijden, omdat ik ne ondersteuning en vriendschap niet meer betaal en de benoemingen overlaat aan mijne verantwoordelijke Ministers.

De armen, zoo gaat hij voort, verfoeijen mij, omdat ik de wet doe eerbiedigen en roof en andere misdaden te keer ga of straf.

Zoo ben ik mijn Volk vooruit, maar sta alleen en men neme mij het niet kwalijk, pleizierig is dit niet.

De Koburgers moesten eerst eenige jaren geleefd hebben onder eene Oostenrijksche plak of onder den sabel van een Koning Bombardier.

Dat is een Kanaän voor *Franciscus* II.

Men biede hem het Hertogelijk kroontje eens aan! Welligt was hem dit niet te min!

Garribaldi zingt gedurig, als hij alleen is: „naar Amerika! naar Amerika!" En inderdaad — hij zou de zee oversteken, als men in ernst wil vechten.

O' Donnell, de bekeerde liberaal, heeft aan de Cortes meer politieke vrijheden beloofd. Dit doet hij altijd als de heeren plaats nemen, maar later, vergeet hij alle dagen iets van die belofte, zoodat, als zij naar huis aan, er niets is gegeven.

Wij voorspellen hem, dat de revolutie hem spoedig tot een volks-dans zal uitnoodigen, waarbij hij passen zal *moeten* maken, die hij nu zeer mal en ongepast vindt.

De revolutie heeft wel andere lieden dan *O' Conell* gedweê gemaakt voor haar onderwijs.

In de troonrede heeft het Spaansche Ministerie een goed woord gesproken voor den Paus.

O'Donnell, zegt men, gaat gedurig op de koffij bij zuster *Petrocinia.*

Wij hebben reeds als iets zeer opmerkelijks gemeld, dat te Lissabon eene lijkdienst werd gehouden ter gedachtenis van *Cavour*, den grooten stouten vijand van 's Pausen wereldlijke magt.

Na de zielmis beklom de abt *Castel Branco* den predik-

toen en sprak :

„Vreest niet dat ik uwe smart kom storen door eene ijdele formaliteit. Neen, ik kom met u hem beweenen, die zijn leven aan de vrijheid zijns vaderlands en der menschheid geofferd heeft.”

Aan het einde zijner redevoering gekomen, zeide hij : „Laat de menschheid maar voorwaarts gaan ; zij zal hare bestemming bereiken. De onderdrukking verlaagt de volken. De vrijheid verheft hen!”

Allen die in de kerk waren, riepen *bravo!*

Zóó werd er gesproken in tegenwoordigheid van de raadslieden der Kroon, in eene R. Catholieke kerk van de hoofdstad van het R. Catholieke Portugal!

Als *O'Donnell* dit eens aandachtig las, deed hij beter werk dan met de non *Patrocinia* te keuvelen over het „zalig kloosterleven.”

De expeditie van Mexico belooft nog al eenige afleiding. Om de eerste vruchten van deze visite te genieten, heeft een schouwburg-directeur te Parijs een tooneel-stuk *besteld*, getiteld : *de verovering van Mexico.*

In Februarij moet het gereed zijn.

De Engelsche *Commercial Gazette* berigt, dat Koning *Radama* de twee dienaren der overleden Koningin, welke zijne verheffing tot den troon hadden trachten te beletten, de doodstraf door *uithongering* heeft doen ondergaan.

In de politiek is Z. Malagascarsche zeer Majesteit vrijgevig.

Men vermaakt zich niet weinig met de steeds toenemende geestdrift in Noord-Amerika, die nu zoodanige hoogte heeft bereikt, dat er ook de vrouwen door worden weggesleept. Zoo vindt men er eene dame, wier echtgenoot Generaal is, die zelve de regementen inspecteert, eene andere treedt op als adjudant van den kolonel, wiens naam zij draagt. In Massachusets wordt eene Zouaven-compagnie gevonden, geheel uit jonge dames bestaande, en dit geeft aan een te Boston uitkomend dagblad aanleiding, om op de ernstigste wijze in het midden te brengen, dat de toekomst voor de mannen alles behalve bemoedigend is, en men moet vragen: wat zij zullen aanaanvangen, als de vrouwen met de behandeling van het schietgeweer bekend zullen zijn geworden? Bedoeld blad voert aan, dat sedert de oudste tijden overal, waar vrouwelijke korpsen georganiseerd zijn geworden, de mannelijke bevolking werd uitgeroeid, of in slavernij geraakte; dat het land der Amazonen daarvan het voorbeeld heeft opgeleverd, en thans nog hetzelfde verschijnsel wordt waargenomen, o. a. in het rijk Dahomey, waar de gruwelijkste dwingelandij wordt uitgeoefend door een Sultan, die geen anderen steun heeft dan een lijfwacht, bestaande uit de schoonste jonge dochters van het land, die de gelofte, van kieschheid gelijk door de ondervinding is bleken, bloeddorstig en meêdoogenloos maakt.

Iets van dien aard is in ons land vroeger ook eens gezien. Zeker Commandan, dat in eene kleine grens-vesting een man, die in de kazerne was geboren en in 't veld opgevoed, maar een dapper krijgsman stapte nu en dan, bij eene groote parade, met zijne vrouw ter inspectie van het bataillon en doorliep met zijne graneepmuts te ribbe aan den arm de gelederen, terwijl hij daar als de troep voor het echtpaar defileerde, met innig welgevallen vroeg : *„ wel nou, zien de jongens er niet goed uit Ka!”*

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

— Men zegt nu, dat de heer *van Zuylen van Nijevelt* stellig aftreedt.

Is daardoor het politiek programma van het geheele Ministerie te niet gedaan?

't *Effecten blad* zegt, dat genoemde Minister welligt blijft, maar dan in de Kamer zijne diplomatieke dépêche in verzoenenden geest moet toelichten.

Die den heer *van Zuylen van Nijevelt* kent, gelooft dit laatste niet.

— Een lid van de Kamer van Koophandel te Sneek zegt :

1o. de bezittingen zijn toegenomen in geldswaarde maar de meerdere opbrengst der successie-regten is onbeduidend.

2o. de hypotheek-regten brengen meer op.

3o. 't verbruik van belaste artikelen vermindert alzoo: *de nationale rijkdom krimpt in* — de onafhankelijke gegoedheid bij den middenstand, het verterings-vermogen van de talrijkste klasse der bevolking neemt af en de aanwas van het zielental der bevolking vermindert.

De Kamer heeft van dat betoog een afdruk gezonden aan al hare zusters in Nederland.

— In Overijssel bedroegen in 1826 de Provinciale uitgaven f 27.780, nu f 204.510. Het meerdere wordt vereischt voor wegen en kanalen en die zijn verstand heeft en dat goed gebruikt klaagt er niet over.

De Provincie leende onlangs f 30 000 á pari tegen 4 pCt. met $\frac{3}{4}$ pCt. provisie in ééns, van de kassiers-firma *van Esch en Co.* aldaar.

— De sterren officiëel te bezien, is duur, althans Professor *Kaiser* en die hem helpen kijken, ontvangen daarvoor 's jaarlijks f 14,000.

— De hoofdstad van Henegouwen (Belgische Provincie), sloot eene leening van *negen* millioen tot inkoop van oude schuld en tot het uitvoeren van openbare werken.

— Op den laatsten zoogenaamden Beestenmaandag te Coevorden waren ongeveer *vijfhonderd* boerenwagens.

— Een leeraar der Engelsche Episcopale Kerk te Liverpool — welligt een van de mannen der moderne theologie — heeft op 3 Sept. ll. aan zijne gemeente het volgende schrijven gerigt :

„Waarde vrienden! De betrekking, die tusschen ons gedurende de negen laatste jaren bestaan heeft, spoedt ten einde terwijl ik deze regels aan u schrijf. Ik zal een schrijven rigten aan het kerkbestuur en tegelijk het geld van de verhuurde plaatsen in de kerk voor het laatste halve jaar terugzenden, en dat geld zal zeker aan de huurders der plaatsen terug betaald worden. Gij weet, dat mijne overtuiging in laatste negen jaren grootelijks veranderd is ; die verandering heeft trapsgewijze plaats gehad, en zoodra ik volkomen in mijn gemoed overtuigd was, dat een vroeger beleden leerstuk verkeerd was, heb ik het u openlijk bekend, en niets van hetgeen mijne overtuiging was, achtergehouden.

„Vele redenen bewogen mij om te blijven zoo als ik was, de maatschappelijke positie van een dominé, (*clergyman*) het genot van een matig noch voldoend tractement van de kerk, de wensch van lieve vrienden, de menigvuldige gelegenheden om nuttig te zijn, de oplettendheid en de ... opkomst ... de voortdurend verbeterende toestand van school en wijk, de begeerte om vrijheid van spreken en denken voor de leeraars der Engelsche kerk te handhaven, al deze redenen, ofschoon niet de eenigen, hadden mij bewogen om bij u te blijven.

Hierbij kwam de vrees om van betrekking te veranderen; het gevaar om geschatte vrienden te verliezen, en de angst om een indruk te geven, dat iemand die ophoudt leeraar der Engelsche kerk te zijn, daarmede de godsdienst of Christus verlaat.

Deze en soortgelijke redenen hebben mij op mijn post vastgehouden; ofschoon het mij somtijds moeijelijk viel, mijne veranderde overtuiging met de onveranderlijke formulieren der oude eeuwen in overeenstemming te brengen. Thans ben ik overtuigd dat mijne meeningen niet meer met eene eerlijke aanneming dier belijdenissen overeen te brengen zijn, en nu blijft mij niets anders over, dan mijn ambt als leeraar der Engelsche Episcopale kerk neder te leggen.”

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

— In den loop van de maand Maart 1858, werd te Parijs eene bejaarde dame, die de kooppenningen van een door haar verkocht eigendom was gaan ontvangen, en eerst ruim ten 11 ure met die vrij aanzienlijke som alleen huiswaarts keerde, in een donker steegje in de Faubourg St. Antoine, door vier manspersonen overvallen. Een hunner duwde haar een bal in den mond, twee anderen hielden haar vast, terwijl de vierde hare zakken doorzocht en zich van de portefeuille met banknoten meester maakte, waarop zij in allerijl in verschillende rigtingen de vlugt namen

Deze brutale diefstal was met zoo ongemeene snelheid geschied, dat toen de politieagenten op het geschreeuw der dame, die zich inmiddels van de bal had bevrijd, kwamen toeschieten, de misdadigers reeds verre weg waren. Sinds dien tijd waren alle nasporingen, om hen uit te vinden vruchteloos gebleven, totdat door een onvoorzien toeval men hen nu op het spoor is gekomen Eenigen dagen geleden reed een zeer opzigtig gekleede jonge vrouw in eene victoria over eene der boulevards, zij bestuurde zelve het paard; eene andere vrouw, insgelijks op zeer twijfelachtige wijze uitgedoscht, liep het rijtuig na, onder het uiten van verscheidene scheldwoorden, die door de dame in het rijtuig met een zweepslag werden beantwoord. De geslagene woedend geworden, sprong tegen het paard op, greep het bij den teugel en dwong het tot stilstaan waarna tusschen de beide vrouwen een hevige twist ontstond, die dadelijk een heelen oploop deed ontstaan. „Gij speelt de coquette, riep zij, die den zweepslag had ontvangen, omdat P. mij voor jou verlaten heeft. Ga maar, ik ken den oorsprong van het goud, dat hij je geeft. Als ik nog een woord sprak, wierd ge gearresteerd.” Deze woorden waren niet verloren gegaan; een agent van politie ving ze op, hield de beide vrouwen aan, en bragt ze voor den commissaris van politie. Degene, die, door hare drift vermeesterd, zich de gevaarlijke woorden had laten ontvallen, moest nu tot verdere bekentenis komen en het gevolg daarvan was, dat de vier misdadigers van den brutalen diefstal in Maart 1858, nog denzelfden avond in handen der Justitie waren.

LAATSTE BERIGTEN.

Effectenbeurs te Amsterdam.

11 Nov. Ned. Werk. Schuld $2\frac{1}{2}$ pct. 64, dito 3 pct. $76\frac{9}{16}$. 4 pct. $99\frac{7}{16}$. — Spanje onbep. stukken 2 pct $41\frac{7}{8}$. — Rusland 1798 en 1816 5 pct. $102\frac{1}{8}$ — Oostenrijk Met. 5 pct. $45\frac{7}{8}$; dito rente Amst. 5 pct. $68\frac{15}{16}$; dito Nat. Met. 5 pct. 55.

Graanmarkt te Amsterdam.

Tarwe onveranderd; 128 pd. nieuwe bonte Poolsche f 384 — Rogge onveranderd., 120 ponds Peterburger f 250 — Koolzaad onveranderd, op 9 vat in Nov. $77\frac{1}{2}$, April 79 p. vl. — Raapolie op 6 weken f $42\frac{3}{4}$.

ASSEN, 12 Nov.

+ + Zondag jl. bragt het Asser muziekcorps aan den heer President-Directeur eene serenade, ter gelegenheid van zijn verjaarfeest.

Nadat eenige muziekstukken waren uitgevoerd, dankte de heer *Brumsteede* het corps voor de oplettendheid, hem bewezen, betuigde zijne tevredenheid over den ijver en de vorderingen van het corps, spoorde het aan, om zoo, eensgezind, voort te gaan en vereerde den kapelmeester, den heer *van Duyn*, die zijne moeijelijke taak met zooveel talent en volharding vervult, een dirigeerstok, met eene inscriptie op den middensten zilveren band, (4 Ned. duimen breed), luidende: „de Heer *H. A. M. Brumsteede*, „President-Directeur der Muzijk te Assen, als blijk van tevredenheid aan den Kapelmeester J. J *van Duyn*, den „10 November 1861.” De bovenste en onderste insgelijks zilveren banden, zijn elk 2 Ned. duimen breed, en de bovenste heeft een zilveren sier.

— De Minister van B. Z. heeft met kracht en tevens met succes gestreden voor de spoorweg-wet, zooals zij door de Wetgevende Magt is goedgekeurd en met evenveel kracht keerde hij de beschuldiging af van traagheid in het werk tot den aanleg van het groote net.

Die beschuldiging ging ook uit van den heer *Idserda* en wel ten aanzien van de lijn Harlingen-Leeuwarden.

De Minister antwoordde hierop, dat de heer *Idserda* door zijne aanmerkingen toonde, hoegenaamd geen begrip hebben van den omvang van het groote werk en van weinig bekendheid met hetgeen in 't afgeloopen jaar was geschied. Buitenlandsche bladen hadden hunne verwondering aan den dag gelegd over de voortgang der groote onderneming.

Met genoegen bespeurden wij den ernstigen wil der Ministers, om de spoorweg-wet geheel te doen uitvoeren en tevens, dat de meerderheid der Kamer die wet ondersteunt. Dat is geheel in den geest des Volks en elke poging om den Minister in deze zaak te bemoeijelijken, zal zijne vrienden daarbij en vermeerderen.

De Minister heeft nu, even als vroeger, de wet met talent verdedigd en maakte hij zich soms verdrietig, aanleiding daartoe werd al te dikwijls gegeven. Moge de Minister-crisis nog niet geëindigd zijn — wij hopen den Minister van Binnenlandsche Zaken nog lang op zijn tegenwoordigen post te zien.

Na de aanneming der begrooting van de uitgaven voor de spoorwegen, rigtte de heer *Thorbecke* de aanklagte van gemis van voortvarendheid tegen de Regering, wijl de Kamer thans geene werkzaamheden had te verrigten en deed het voorstel, om Dingsdag over 8 dagen hare werkzaamheden te hervatten.

De Minister van Binnenlandsche Zaken kwam met nadruk op tegen die beschuldiging, ook voorkomende in de voorloopige verslagen, maar door niets gestaafd. Indien de Kamer zeide, dat de Minister tijd nam om de begrooting te onderzoeken, moet de Regering ook tijd hebben om de antwoorden op te stellen,

De Voorzitter verzette zich ook tegen het voorstel des heeren *Thorbecke*, wijl hij niet zeker was, dat tegen het opgegeven tijdstip de antwoorden zouden gereed zijn.

Het voorstel-*Thorbecke* werd verworpen met 45 tegen 15 stemmen en de Kamer alzoo verdaagd tot nadere bijeenroeping.

— De portefeuille van Buitenlandsche Zaken is, naar 't schijnt, dezen en genen reeds toegehouden, maar allen wendden het hoofd af. Men denkt aan hare zusters, aan 't gezelschap, waarin men door deze komt en aan vijanden en vooral aan hen, die gepasseerd werden.

Graaf *van Zuijlen*, ex-Gezant in Turkije, en nu lid der Tweede Kamer „doodverwt” men ook als plaatsvervanger van den aftredenden Minister-redenaar, maar wij gelooven in de eerste plaats niet, dat hij gevraagd is en was dit toch zoo, dan in de tweede plaats niet, dat hij die plaats zou nemen.

Men spreekt ook van den heer *Strens* en men mompelt van den heer *Thorbecke*, de laatste als er nog eene andere portefeuille mogt vacant komen.

PROVINCIALE STATEN VAN DRENTHE.

Zitting van 8 November.

De Voorzitter opent de Vergadering en stelt, na lezing der notulen van de vorige zitting, aan de orde, het rapport der commissie, belast met het onderzoek nopens de vraag van den veearts *Jansen*, inhoudende verzoek, om de toelage, hem vroeger toegelegd, weder te mogen ontvangen.

De Commissie stelt voor, een nader onderzoek in 't werk te stellen aangaande eene briefwisseling tusschen den Burgemeester van Havelte en adressant, als zullende naar de meening van laatstgenoemden in zijn voordeel getuigen. De heer *Sluis* vraagt, of, bijaldien die meening gegrond werd bevonden, de Commissie de overige grieven tegen den adressant, niet van dien aard zoude achten, dat daardoor zijn verzoek toch zonder gunstig gevolg zou moeten blijven. Hij zag in het voorstel der Commissie die strekking en wenschte dus opheldering. De heer *Alingh* antwoordde hierop, namens de Commissie, dat deze de vraag des heeren *Sluis* niet tot een onderwerp harer overwegingen had gemaakt en alleen een onderzoek wenschte ten aanzien de bewuste briefwisseling

Het voorstel der Commissie werd aangenomen.

Daarna werden de ontwerp reglementen voor de polders Nijeveen en Kolderveen behandeld en, behoudens eenige wijzigingen, goedgekeurd

Vervolgens kwam in discussie het verzoek van *Joffer* c. s., om het water uit hun eigendom te mogen afwateren op de Kolonie-vaart en werd daarover eene langdradige woordenwisseling gehouden. De vraag werd geopperd, of men die afwatering wel zou kunnen beletten? 't Antwoord hierop was bevestigend, waarbij men zich beriep op een vroeger besluit der Provinciale Staten. In plaats dus van de vraag, of men den afvoer van water uit bedoelde veenen zou kunnen verhinderen, kwam men tot die, of men de afwatering, waarvan hier sprake was, zou moeten beletten, in 't belang der hoofdvaart, welke vraag toestemmend beantwoord en heeren Ged. Staten magtiging verleend werd, om te zorgen, dat de afvoer van water tot nadeel der hoofdvaart, niet meer plaats hebbe.

Ten slotte kwam in behandeling het belangrijk punt der wateropmaling uit het Punterdiep, tot voeding van de Drentsche hoofdvaart, naar aanleiding van het rapport der commissie aangaande die zaak. In dit rapport werd gezegd, dat er eene aanmerkelijke misrekening ten aanzien van de kosten van een zoogenaamd machinegebouw had plaats gevonden, zullen die kosten met f 40 000 worden verhoogd, welke som ten laste der Provincie zou komen en waardoor de verhouding tusschen belang en bijdrage van beide partijen, geheel verbroken zou zijn. Daar alles, wat door de Provincie met het Bestuur der N.-Willems-Kanaal-Maatschappij is verrigt, voorwaardelijk geschiedde, meent de commissie, dat de Provincie, nu de Regering niet geheel was getreden in de door Gedep. Staten gestelde voorwaarden en zij driemaal zoo veel tot daarstelling zou moeten bijdragen, geen concessie meer doen en, nog vrij zijnde, terugtreden moest.

Toen de discussien hierover een aanvang zouden nemen, vroeg de heer *Sluis*, eene zitting met gesloten deuren, te

einde eenige mededeelingen ter zake te doen, aan welk verzoek de Voorzitter gevolg gaf.

De zitting weder openbaar gemaakt, werd den heer *Vos*, aan wien in de vorige zitting was opgedragen, de stukken aan te wijzen die zijns inziens, tot opheldering dezer zaak zoude kunnen strekken, daartoe nu verzocht en antwoordde deze, dat hij, bij de hem verstrekte bescheiden, niet had gevonden, die hij bedoelde. Hij had het oog, bv. op het contract door Heeren Ged. Staten en het Bestuur der Maatschappij gesloten met de firma *van Galen* en *Roest*, de acte van verkoop van gronden, voor de machine-gebouwen, de overeenkomst met den ingenieur *van Rijn* en de aannemers van werken, enz.

Onderscheidene leden voerden nog over deze aangelegenheid het woord en bleef er veel verschil van gevoelen over de noodzakelijkheid van het ter lecture aanbieden van die bescheiden, welke het noodige licht konden aan brengen

Eindelijk deed de Voorzitter een tweeledig voorstel.

Vooreerst, aan HH. Ged. Staten op te dragen, van de commissie voor de water-opmaling overlegging te vragen van stukken, die de kestie zouden kunnen toelichten.

Ten tweede, het rapport van de commissie te doen drukken en ronddeelen en door tusschenkomst van HH. Ged. Staten den vroegeren Ingenieur *Witsen Elias* overlegging te verzoeken van de door hem in der tijd opgemaakte en gedetailleerde raming van kosten met teekeningen van het machine-gebouw, enz.

Het eerste voorstel werd verworpen met 20 tegen 11 stemmen (3 leden bleven buiten stemming), doch het tweede aangenomen met 18 tegen 16 stemmen, waarna e Vergadering door den Voorzitter verdaagd werd tot eden over 14 dagen, ten einde alsdan de zaak in nadere overweging te nemen.

† **Dalerveen**, 7 Nov. Bij gelegenheid, dat de landman *P. ten Hool* alhier, zijne vette koe wilde slagten, werd het dier zoo woedend, dat het aanwezige personeel zich door de vlugt moest redden. Na de noodige hulp te hebben ingeroepen, heeft men andermaal het hazepad moeten kiezen; doch ten laatste, nadat bijna alle weerbare manschappen van ons dorp waren opgekomen, moest zij, na verlies van beide hoorens en met wonden bedekt, zich overgeven en stierf zij eenen eervollen dood

† **Sellingen**, 8 Nov. Hier en in den omtrek heerschte voor eenigen tijd de pokziekte onder de schapen, welke ziekte sinds den laatsten tijd geweken is; het inënten heeft ook hier gunstige gevolgen opgeleverd. Thans heerscht in 't gehucht Lande, onder Sellingen gelegen, in erge mate de galziekte onder deze dieren, waarschijnlijk een gevolg van het natte weer in den afgeloopen zomer. Enkele landbouwers hebben reeds eenige honderdtallen verloren.

† **Donkerbroek**, 9 Nov. Eindelijk is hier toch een begin gemaakt met de uitbaking van de aardebaan voor den straatweg, die door dit dorp gelegd zal worden Wij wenschen, dat het werk met spoed zal worden voortgezet, opdat vele arbeiders daardoor werk kunnen bekomen, hetwelk zeker van groot belang is, nu het voornaamste voedingsmiddel voor den daglooner slecht en duur is.

De straatweg is weder eene der vele verbeteringen, die hier langzamerhand tot stand gebragt. Wij vertrouwen, dat de voorliefde voor het *oude* eindelijk geheel zal verdooven, nu men de goede resultaten ziet, die *nieuwe* ondernemingen reeds hebben opgeleverd en ook het nut en voordeel ondervindt, dat de straatweg zal aanbrengen.

† Heden heeft alhier in het schoollocaal eene vergadering plaats gehad van heeren Armbestuurders, Diakenen en Commissiën van werkverschaffing van Donkerbroek, Haule en Haulerwijk, ten einde te delibereren, over het daarstellen van een Armhuis voor genoemde dorpen. Met genoegen wordt zeker door ieder ingezeten dier dorpen dit plan vernomen, daar juist het stichten van een dusdanig gebouw, het eenigste redmiddel is, om zoowel moreel, als finantieel, verbetering aan te brengen, en deze dorpen voor eene meer en meer toenemende armoede te bewaren, hetgeen zonder twijfel op den duur eene aanzienlijke vermindering in de heffing der zoogenaamde armgelden kan tengevolge hebben Het is dus te hopen, dat bovengenoemde collegies de handen in een slaan, ten einde dit schoone plan tot rijpheid kome, terwijl steller dezes het beleefdelijk in overweging geeft, of het niet doelmatig zoude zijn, uit ieder dorp een bepaald getal personen uit te noodigen, om eene commissie te formeren, ten einde een goed beredeneerd plan op te maken, en hetzelve aan die verschillende collegies ter beoordeeling aanbiede, ten einde zooveel mogelijk door zamenwerking, wrijving van gedachten en door verschillende ingewonnene berigten en informatie's, aangaande zulk eene inrigting, een goed en aan de eischen des tijds beantwoordend gesticht daar te stellen.

† **Haulerwijk**, 8 Nov. De alhier gevestigde barbier J. *Derkse*, die niet alleen de mannen in deze veenkolonie van den baard af helpt, maar ook in andere dorpen zijn vak uitoefent, had in den loop dezer week iemand onder zijn mes, zooals misschien geen een zijner collega's in Nederland in den laatsten tijd had. Te Zevenhuizen, nl in de provincie Groningen, heeft hij een grijsaard geschoren van 100 jaren, die nog vrij vlug ter been is en zonder bril leest. Zóó iemand te scheren, behoort zonder twijfel in het barbiers-vak, tot de groote zeldzaamheden.

† **Meppel**, 11 Nov. Vrijdag avond heeft het bestuur van 't hier bestaande bloeijende fonds, „Hulp in Lijden" een 12tal geformeerd, ten einde het den leden aan te bieden, ter benoeming van een' nieuwen directeur en boekhouder bij welgemeld fonds, in plaats van den aftredenden directeur *P. Brouwer* en den boekhouder J. *Hiella*, die met 1o. Januarij a. s. als commissarissen aftreden, in plaats van de heeren J. *Kuiper* en *A. van Engelen*, die op bedoeld tijdstip als leden van het bestuur aftreden. Dit 12tal bestaat uit de heeren: J. *Kuiper*, A. *van Engelen*, *H. Voogd*, W. *Vink*, A. *Deulgenius*, *E. Lakke* P. A. *Stroeve*, *H Meiboom*, A. *van Veen Jz.*, *K de Vries H. Roelink Rz.* en *H.* **Broek**.

REGTSZAKEN.

Kantongeregt te Assen.

8 Nov.

Veroordeeld: A. W. te Nieuw-Dordrecht, wegens het, als tapper, niet doen vertrekken van de bezoekers zijner tapperij en het niet sluiten van zijne tapperij vóór des avonds tien uur, tot eene geldboete van f 3—„ en subsidiaire gevangenisstraf van 1 dag. — L. T. te Groningen, wegens het houden van hazardspelen op eene openbare plaats, tot eene geldboete van f 3—„. — W. B en H. W. te Olst, wegens het gezamentlijk en in vereeniging met elkander drijven van stieren, ouder dan zes maanden, langs den weg, ieder tot eene geldboete van f 10—„ en subsidiaire gevangenisstraf van 1 dag. — K. t. H te Assen, wegens het op twee verschillende tijdstippen laten loopen van vee op eens anders in den oogst staanden grond, tot 2 geldboeten ieder van f 3—„.

Vrijgesproken: T. B. in de gemeente Rolde, gedagvaard geweest wegens het visschen met eene aalfuik, zonder te zijn voorzien van eene vischacte, als niet overtuigend bewezen. — J. T. te Noordbarge, gedagvaard geweest wegens het laten loopen van vee op eens anders in den oogst staanden grond, als niet wettig en overtuigend bewezen.

INGEZONDEN STUKKEN.

Het Zwolsche diep.

De heeren *Westerhoff*, *Hoijnck van Papendrecht*, *Olivier*, *Gevers Deynoot* en *Heemskerk B.z.*, hebben als rapporteurs der afdeeling van de Tweede Kamer in hun op 30 October ll. voorloopig vastgesteld verslag nopens het onderzoek van het vijfde hoofdstuk der Staatsbegrooting, betreffende het departement van Binnenlandsche Zaken, ten opzigte der tolkwestie van het Zwolsche diep het volgende gezegd:

„Met aandrang is teruggekomen op de tolregeling van het Zwolsche diep. De Kamer heeft in der tijd die zaak met ernst opgevat, zij heeft die reeds vier jaren geleden tot het onderwerp gemaakt eener parlementaire enquête, en de uitkomsten daarvan, met verzoek om intrekking aan de Regering medegedeeld. Tot nu toe heeft een en ander generlei gevolg gehad, niettegenstaande de beslissing hier, waar het vooral een vraagstuk van billijkheid geldt, zoo vreeselijk moeijelijk niet ware. Men kan die nalatigheid niet anders dan krenkend voor de waardigheid der Kamer noemen."

Daar nu door die heeren met weinige woorden zoo heel veel is gezegd, waardoor is gebleken, dat het door hen ten hoogste wordt afgekeurd, dat die regeling zoo lang is vertraagd, ja zelfs die nalatigheid als krenkend voor de waardigheid der Kamer moet worden genoemd, zoo is hierdoor bewezen, dat mannen van bijzonderen invloed, aan deze voor de schipperij zoo schadelijke en grievende geschiedenis een einde wenschen te maken

Zoo als bekend is, zijn er buitendien ook nog meerdere leden *van de Tweede Kamer*, die van tijd tot tijd hebben bewezen, zich de belangen der schipperij aan te trekken. en daar men kan en mag verwachten, dat bij de behandeling dezer zaak de vertegenwoordigers van Overijssel en Drenthe dit nu ook krachtdadig zullen doen, zoo bestaat er voor de schippers gegronde hoop, dat nog vóór het einde van dit jaar, deze voor hen zoo schadelijke en hoogst grievende geschiedenis zal zijn geregeld.

Zwolle, 9 November 1861.

W J. SCHUTTEVAER.

CORRESPONDENTIE.

Onze gewone correspondent is geen schrijver van 't stuk over den lof van 't gemeentebestuur van Dalen met betrekking tot het onderwijs aldaar.

Advertentien.

Getrouwd:

S G. E. DINCKGREVE,
Genees-, Heel- en Verloskundige
te Sleen,
met
A. IJKEN.

Emmen den 7 Nov. 1861.

Bevallen van eene DOCHTER, G. MEURSINGE—REIJNDERS

Stadskanaal, 4 November 1861.

Bevallen van eene DOCHTER, A. M. C. TRIP—POULIE

Meppel, 8 Nov. 1861.

Heden avond 6 ure overleed, in den ouderdom van 66 jaren en ruim 8 maanden, mijne teedergeliefde gade Z. OORTWIJN, die mij gedurende 45 jaren eene trouwe Echtgenoote en die mijne kinderen en behuwd-kinderen eene zorgdragende Moeder was.

Dorkwerd, 7 November 1861.

S. A. DE JONGE,
V. D. M.

Op Zaturdag, 23 November, 's avonds 7 uur, in het Logement van R. KUIPERS te Assen, zal publiek worden verkocht:

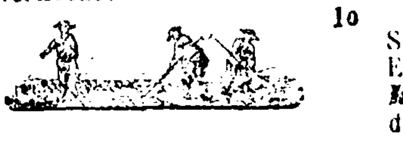

1o Ten verzoeke van H. L. SMIT te Steendijk:

Een stuk **HOOILAND het Maatje**, te Steendijk, groot ongeveer ... Bunder.

Een stuk **BOUWLAND, de Veldkamp**, te Steendijk, groot ongeveer 40 roeden.

2o. Ten verzoeke van H. KREMER op het Aardscheveld:

Een **HUIS** met bijgelegen **GROND**, gelegen op het Aardscheveld.

3o. Ten verzoeke van J. R. TINHOLT;

Twee **WONINGEN** aan den Groningerstraatweg, bij inzate gebragt op 1e perceel f 811.—. 2e perceel f 681.—

4o. Ten verzoeke van M. S. VAN ESSEN:

Een **HUIS** aan den Groningerstraatweg, bij inzate gebragt op f 820. —

Een **TUIN** aan den Groningerstraatweg, bij inzate gebragt op f 830,—

Een perceel **VEEN** in de Peeleresch, bij inzate gebragt op f 60.—

A. W. VAN HOLTHE TOT ECHTEN,
Notaris.

In de maand December aanstaande, zal, ten verzoeke van den Heer J. VAN DER WOUDE, publiek worden verkocht:

Eene **BEHUIZINGE** met **4 WONINGEN**, **SCHUUR** en **TUIN**, aan den Rolderweg.

A W. VAN HOLTHE TOT ECHTEN,
Notaris.

Mr. W. LAMAN TRIP, Notaris te Groningen, zal, in de maand DECEMBER of JANUARIJ e k., ten huize van den Kastelein JUURSEMA, op de Leek, publiek te koop presenteren:

De **VAART**, **VERLATEN**, **WATERMOLENS** en **ANNEXEN**, onder de Leek en Zevenhuizen gelegen, met derzelver **OPKOMSTEN en VOORDEELEN**; voorts het zoogenaamde **KIBBELHOOGE**, of p m. 260 Bunders **VEEN- en VELDGROND**, verdeeld in twee en vijftig onderscheiden Perceelen.

Informatiën en Kaartjes van het Terrein te bekomen bij opgemelden Deurwaarder JUURSEMA, op de Leek, bij Mr. J. H. GEERTSEMA, Advocaat en Notaris te Groningen, en bij den ondergeteekende,

Mr. W. LAMAN TRIP,
Notaris.

Op Zaturdag den 23 November 1861, des voormiddags te 11 uur, ten huize van HENDRIK OOSTING te Nieuw-Buinen,

publieke verkoop

van twee **VEENPLAATSEN** in de Markten van Exlo, zijnde de Noorder-Dwarsplaatsen No's. 35 en 36, ter gezamentlijke grootte van 31 b., 75 r., 60 e., toebehoorende aan den heer HARM HUIZING te Exlo c. s.

Notaris Mr. C. E. KNIPHORST.

Het SCHEI- en GENEESKUNDIG PRÆPARAAT is een nieuw en uitmuntend middel ter versterking van het Haar.

Hetzelve bevat in eene juiste verhouding alle bestanddeelen, welke het Haar tot voedsel dienen en de huid versterken. Het reinigt het Hoofd van de schilfers, belet het uitvallen en bevordert den groei der Haren, is uitermate verfrisschend en van het fijnste parfum. — Prijs per Flacon f 1.20.

Het eau des Carmes

van MARGARETHA GRASS werkt gunstig bij krampachtige verzwakkingen van zenuwgestel en spijsverteringsorganen, bij flaauwten, aanvallen van beroerten, ongeregelden bloedsomloop, en vervangt de Hoffman's druppels met veel zekerder en aangenamer werking, in alle voorkomende gevallen.

Bij ieder Fleschje wordt eene aanwijzing tot gebruik afgegeven. Het kleine fleschje 50 cts., het groote f 1.

De Oostersche Anti-Rheumatische Kruiden-Olie is uit vlugtige Planten-Oliën, vereend met e Cajapoet-Olie, te zamen gesteld en geneest alle rheumatische ziekten en verlammingen, pijn in de gewrichten, verstijvingen in de pezen en andere aandoeningen.

De inwrijving geschiedt tweemaal daags met de vlakke hand: het lijdende deel wordt daarna met flanel of baai gedekt, dat voor het vuur warm gemaakt is.

STOLL'S DRUPPELEN

bevrijden oogenblikkelijk van de hevigste kiespijn; men behoeft slechts een daarmede bevochtigd puntig watje in het oor te stoppen, aan de zijde waar de kiespijn is. Het fleschje kost f 1.

Amsterdam, VERKOOPHUIS.
Assen H. P. A VAN GORCUM.
Coevorden, C. J. van der SCHEER.
Dedemsvaart P. L. v. d. VECHT.
Gorredijk, S. G. ZWART.
Hoogeveen, JAN van der WOLDE Jr.
Meppel, A. ... ULEN
...emarkt, C. VAN DER WENDEN.
... S. TIMMERMAN.
... de bekende Depôts in de andere steden.

NIEUWE BOEKWERKEN,

ook inzonderheid geschikt tot **GESCHENKEN** voor ***St. Nicolaas***, het ***Kersfeest***, ***Nieuwjaar***, ***Verjaardagen*** en bij het ***doen van belijdenis***, uitgegeven door A. TER GUNNE te Deventer:

De weg ten leven.

HUIS- EN HANDBOEK

voor

CHRISTELIJKE OUDERS EN JONGELIEDEN,

bewerkt naar

H. ZSCHOKKE,

door

B. REUDLER.

4de Duizendtal. 476 bladzijden druks.

Prijs: in netten omslag met vignet . . f 1 50.

" in Eng. linnen prachtband met idem " 1.80

UIT EENE PASTORIE IN EEN ACHTERHOEK

DOOR

IS. DE WAAL,

Laatst Predikant te Aalten.

INHOUD: Eene blijmoedige discipelinne van Jezus. — het Euangelie eene kracht Gods. — Mijne dooden-lijst. — Hoe twee, elkander vreemd, dezelfde levensgeschiedenis hadden. — De arme Thomas. — De dag des Heeren. — Was het in de dagen der Vaderen zooveel beter? — Pastoor Werninck. — Een korfje met zonderlingen inhoud. — Mijn schrijven aan Johannes. — Iets uit de correspondentie van Jet en Mathilde. — Ach, wereld! wereld! hoe hebt ge ons bedrogen! — Vijftig centen. — Gij klaagt

PRIJS: in netten omslag met vignet f 1.60.

" in Eng. linnen band met idem " 1 90.

Vrouwenspiegel.

HUIS- EN HANDBOEK

voor

CHRISTELIJKE VROUWEN EN MEISJES,

bewerkt naar

H. ZSCHOKKE,

DOOR

Dr. W. B. J. VAN EYK.

476 bladzijden druks.

Prijs: in netten omslag met vignet . f 1,50.

" in Eng linnen prachtband met idem " 1,80.

Het ongewoon succès ZSCHOKKE'S ***Weg ten leven*** ten deel gevallen, zal ook, des houden wij ons verzekerd, voor dezen ***Vrouwenspiegel***, bij nadere bekendheid, niet achterwege blijven.

DE PREDIKANT VAN VLIETHUIZEN,

of iets over

de Groninger School, de Kerkelijke Leer, de Wetenschap en den Bijbel,

door

***Dr.* E J. DIEST LORGION,**

Hoogleeraar te Groningen.

Prijs f 2.90

In den tegenwoordigen tijd is dit werkje voor iederen vriend van waarheid en godsdienst van het hoogste belang. Grondig, doch bevattelijk behandelt het de belangrijkste vraagstukken van den tegenwoordigen tijd op Godsdienstig terrein, terwijl mannen als BEETS, BUSKEN HUET, DOEDES, HOFSTEDE DE GROOT, SCHOLTEN, ZAALBERG, enz., er in besproken worden

---

De ondergeteekende acht zich verpligt ter kennis van het geëerde Publiek te brengen, dat hij den Heer ***P. H KUHN*** heeft geëngageerd ***als Particulier REIZIGER in Manufacturen***, enz. Dat hij ZEd. met zijn volste vertrouwen vereert, en hem met een uitgebreid assortiment der

nieuwste Artikelen

zal voorzien. Hij vleit zich, dat Z.Ed. datzelfde vertrouwen ook bij het geëerde Publiek zal genieten, en heeft de eer zich minzaam aan te bevelen.

Winschoten den 12 November 1861.

W. FEIS, Rz.

OUD CARTAGENA'S

Bergplanten-Olie.

Het hoofd is het sierlijkste deel van 's menschen ligchaam, doch dit is vooral waar, wanneer het van sierlijk, glanzig en welig wassend haar voorzien is.

Gelukkig hij, die zich daarin mag verheugen; doch neen, niet zij alleen, ook die, welke van genoemd sieraad minder goed voorzien zijn, verheugen zich daarin, want het middel is gevonden, om het haar te doen aanwassen, om het uitvallen er van tegen te gaan en om het voor vroegtijdige grijsheid te vrijwaren. Dit middel werd door een natuuronderzoeker ontdekt op de bergen van Oud Cartagena. Onder de planten namelijk, die daar wassen, vond hij er een, waarvan de kracht, op de doelmatigste wijze daaruit getrokken, een allerheilrijksten invloed uitoefent op het hoofdhaar; men behoeft slechts de Olie, die uit genoemde plant bereid wordt, op de wijze van pomade aan te wenden, waartoe eenige druppels daags voldoende zijn.

Het fleschje van 60 cents kan dus een geruimen tijd in anders toch noodige kosten voorzien. Te bekomen aan het hoofd-dépôt bij

A. BREETVELT Az.,
Delft, Markt, nevens de Waag,

die deze Olie verkrijgbaar heeft gesteld bij

H. P. A. VAN GORCUM, Assen,
J. H. VAN LINGEN, Meppel,
K. J. KOOIJMAN, Hoogeveen,
K. TIMMERMANS, Steenwijk,
E. BING Jr., Blokzijl,
C. A. FABER, Wolvega,

en meer depôts in andere plaatsen.

De Verteller, enz.

De drie Penningen.

(*Vervolg en slot van 't vorig nummer*)

Dien laat ik staan, zei ik. Dat geeft een noodpenning bij gelegenheid. Gij houdt mijn boekje hier en doet de renten bij 't kapitaal. Kan ik daar ginder nog wat besparen dan zend ik dat over.

Goed zei hij, ik zal voor 't inschrijven zorgen.

Zoo nam ik dan ransel en wandelstok en trok voor 't eerst de wijde wereld in, om te zien, wat daarin te koop was.

Nu kwam 't er op aan. Een teerpenning had de molenaar mij meêgegeven en zijn goede vrouw had mij van brood en spek wel voor acht dagen voorzien. Zoo heel digt in de buurt blijven wil ik niet, dacht ik bij mij zelf, en ik wandelde door, tot al mijn teerbrood op was. Nu was de vraag vechten (*), 't handwerk aanspreken of den teerpenning aan tasten. Ik vocht niet, ik ging niet bij de bazen aan, wat in den grond ook maar gemeene schooijerij is — maar ik vond een dienst en de teerpenning werd spaarpenning, 't opgegaarde loon kwam daarbij en dat zond ik aan mijn ouden baas, die 't voor mij in de spaarbank lei. Toen ik na anderhalf jaar dezen molen verliet, had ik natuurlijk een teerpenning van doen, en nu ondervond ik hoe die tot nut en weer tegen nood en bedelbrokken kan dienen. Ik vond spoedig weer werk en zond van mijn verdienste af wat ik niet tot kleêren noodig had, aan mijn eersten meester toe. Na vier jaren, waarvan ik vrij wat in mijn vak geleerd had, schreef de molenaar mij dat hij sukkelachtig werd. Ik moest overkomen; hij zou mij 't zelfde loon geven, dat ik bij mij laatsten baas trok, en misschien nog wel wat meer. Dat liet ik mij geen tweemaal zeggen en ik kwam naar huis. En ge kunt niet gelooven wat groote oogen ik opzette, toen de molenaar mij mijn boekje voorlei, en ik zag, dat ik al een heel aardig kapitaaltje had opgelegd.

Kortom, de teerpenning was tot spaarpenning, de spaarpenning tot noodpenning geworden, en die duurt het langst en is mij tot zegen voor heel mijn volgende leven geweest.

Ik wil 't kort maken. De oude molenaar stierf en toen zei zijne vrouw tot mij: Flip, blijf bij mij en houd den molen aan den gang.

Kinders heb ik niet en ik zal niet ondankbaar wezen. Ik bleef en diende trouw; ik kreeg een goed loon dat heelemaal in de spaarbank kwam, want ik had niets noodig. Eindelijk kwam de goede, brave oude vrouw ook te sterven. In haar testament had zij mij een paar honderd daalders beschreven. Nu ondervond ik eerst, wat goed ding een spaarpenning is. Een molen kon ik niet koopen. Dus verhuisde ik naar de stad, zette daar een grutterswinkel op en werd zoetjes aan wat ik nu ben, 'k durf zeggen: een geborgen man. Ik ving 't zoo aan: een teerpenning hield ik — namelijk zóó en zóóveel mag mijn huishouding maar kosten. Daar maakte ik eene naauwkeurige rekening van op. Dan werd de spaarpenning iederen Zondag op zij gelegd, en voor onvoorziene omstandigheden had ik — den noodpenning. —

Me dunkt de levensloop van dien ouden man en zijn rijmpje van de drie penningen zijn allebei oud goud. Och lieve menschen, die maar zoo van de hand in de tand leeft of van den hoogen boom afteert — spiegelt u daaraan en niet alleen dat — gaat henen, doet desgelijks en houdt de drie penningen in eere! Ik wed, 't zal je niet berouwen, om den wille van je zelven en je kinderen niet, en — 't zal je in den ouderdom het hoofdkussen zachter maken. Zegt het voort.

(*) "Vechten," is bij de Duitsche handwerksgezellen de vergoelijkende benaming voor langs den weg een reisgeld te vragen of te bedelen.

BURGERLIJKE STAND.

HOOGEVEEN 3—10 Nov. Ondertrouwd: Jacob Alberts Hut en Annigje van der Sleen. — Gehuwd geene. — Bevallen: Karsje Troost, geboren Roobaard van dochter; Grietje Maslink geboren Wijkman van dochter; Geertje Klunder geboren Benjamins van zoon; Roelofje Zwiep geboren de Jonge van dochter. — Overleden: Femmigje Hendriks Lunenborg weduwe van Jan Roelofs Otten 76 jaren; Aaltje de Jonge 25 jaren ongehuwd; Arendina Muik 2 jaren en 8 maanden Willem Seinen 8 maanden; Margje ter Steho 23 jaren ongehuwd.

MARKTBERIGTEN.

Amsterdam, 8 Nov.

TARWE ruim prijshoudend; 130 ℔ witbonte Poolsche f 398 129 ℔ dito f 393; 128 bonte dito f 382; 127 ℔ dito f 377.

ROGGE tot vorige prijzen verkocht, per 2100 kilo Amerik. f 240; 126 ℔ Pommer f 257; 122 ℔ Pruissische f 250; 119 ℔ Petersburger f 245. Op levering per 2100 kilo iets hooger; Maart en Mei f 237.

KOOLZAAD vast, dech in deze maand en op het voorjaar doch zonder handel; op 9 vat Olie in September en Oct. £ 71.

LIJNZAAD onveranderd; 105 106 ℔ Arch. f 355; 112 113 ℔ Taganrog f 380.

RAAPOLIE dadelijk en op levering williger, op 6 weken f 43; Vliegend f $41\frac{3}{4}$, 1o. December f $41\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$, Mei f $42\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$.

LIJNOLIE dadelijk en op levering hooger betaald, op 6 weken f 36; Vliegend f $34\frac{3}{4}$; 1o. December f $34\frac{1}{2}$, Voorjaar f $33\frac{3}{4}$ f 34.

HENNEPOLIE op zes weken f $41\frac{1}{4}$, Vliegend f 40.

RAAPKOEKEN f 85 a f 90.

LIJNKOEKEN f 12 a f 15.

SCHIEDAM 8 Nov. Moutwijn f 12 50 — Jenever f 18.00 — Amst. proef f 19 25.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN

AMSTERDAM, 1861.

	pCt.	8 Nov.	9 Nov.		pCt.	8 Nov.	9 Nov.
Nederl. W.S.	$2\frac{1}{2}$	$63\frac{3}{4}$	$63\frac{3}{4}$	*Polen*,			
—	3	$76\frac{3}{16}$	$76\frac{1}{4}$	Aand. fl 500	f	165	165
—	4	$99\frac{1}{4}$	$99\frac{5}{16}$	Obl.	4	$75\frac{1}{2}$	
Amort. Synd.	$3\frac{1}{2}$		93	*Spanje*, Obl.	2	$41\frac{1}{8}$	42
Handelm.	$4\frac{1}{2}$	$138\frac{1}{2}$	$138\frac{3}{8}$	Obligatien	3	$50\frac{1}{4}$	$50\frac{1}{2}$
O.I. Leening	4	$98\frac{1}{2}$	$98\frac{1}{8}$	Binnenl.	3	$47\frac{13}{16}$	$47\frac{1}{8}$
Aand.H.Spw.				Amortisable		$17\frac{5}{8}$	$17\frac{5}{8}$
— R. —	$4\frac{1}{2}$			Bewijz. Coup.		$6\frac{3}{16}$	$6\frac{11}{16}$
N. B.	3			*Oostenrijk*,			
Maats. Weld.				Oblig. Goll	5		
Rusland,				— —	4	$43\frac{3}{4}$	
Obl. Hope	5	$102\frac{1}{2}$	102	— Metal.	5	$45\frac{11}{16}$	$45\frac{13}{16}$
Cert 1831/33	5			— RenteA.	5	$68\frac{5}{8}$	$68\frac{1}{2}$
Dito 1840	4	$74\frac{7}{16}$	$74\frac{7}{8}$	— Nation.	5	$54\frac{13}{16}$	$54\frac{15}{16}$
— Or.2e3e4eL.	4	$74\frac{5}{16}$	$74\frac{1}{4}$	— —	$2\frac{1}{2}$	24	$24\frac{1}{8}$
— 5e L.	4			*België*, Cert.			
— 5e Serie	5	82		Rothschild	$2\frac{1}{2}$	54	
— 1855 6eS.	5	$93\frac{11}{16}$	$93\frac{5}{8}$	*Portug.*, Obl.	3	$46\frac{1}{2}$	$46\frac{9}{16}$
— van Ass.	6	55	$55\frac{1}{4}$	Brazilien	5		
				Weener aandeelen	4		

8 Nov.

Nationale fondsen waren als gisteren: van buitenlandsche waren Spaansche willig, Oostenrijksche iets vaster.

9 Nov.

Nationale fondsen waren onveranderd, aandeelen Ned. Handelmaatschappij williger gestemd.

Een der behoorlijkste streken van Ierland is voorzeker het schilderachtige graafschap Kerry, waarin het prachtige meer Killarney, ook wel Lough Lean (door bergen omringd) geheeten, is gelegen, en waar ook de wereldberoemde echo *the Eagles nest*, wordt gevonden. Dat H. M. tijdens haar verblijf in Ierland zij niet in gebreke bleef dit heerlijk oord te bezoeken, en tevens de wonderbaarlijke echo wilde hooren, zal wel niemand vreemd dunken. Zie hier wat een Iersch blad daaromtrent mededeelt:

Op verzoek van H. M. nam de heer Spillance, een uitstekend waldhoornist, zijn hoorn, en wekte de echos, met het bekende stuk, *the Groves of Blarney*. De heer Spillance speelde langzaam eenige regelen en hield toen op. Er was nu een oogenblik van volkomene stilte, en toen begon van den top van den naasten berg, het eerste overheerlijke antwoord: langzaam en duidelijk, gelijk muziek uit de wolken, zwol het gedurig aan, doch zoo gemoduleerd door den afstand, dat het sacht uit de lucht nederdaalde, gelijk het ademen van eene Aeolus-harp, eene klagende muziek, doch onuitsprekelijk schoon en roerend. Wanneer de eene echo met hare weemoedige en geheimzinnige toonen ophield, begon een andere meer verwijderde bergtop zijne harmonie te laten hooren, en dan weer een andere en nog een andere, in regelmatige opvolging, tot dat de lucht vervuld was met verwijderde klagende toonen, die langzaam wegstierven, als of zij naar den hemel opstegen. Iets wonderlijker, plegtiger, of roerender dan deze luchtmuziek kan men zich met geene mogelijkheid voorstellen.

Gedrukt bij GRATAMA te Assen